

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 215/2024
12.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Михајла Бакрача и адвоката Милоша Цвијића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К. бр. 50/21 од 02.06.2023. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1-140/23 од 26.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Михајла Бакрача и адвоката Милоша Цвијића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К. бр. 50/21 од 02.06.2023. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1-140/23 од 26.10.2023. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **одбацује**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К. бр. 50/21 од 02.06.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 године. Истом пресудом малолетна оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак, а о трошковима кривичног поступка суд ће одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж.1-140/23 од 26.10.2023. године, делимично је усвојена жалба окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Михајла Бакрача и Милоша Цвијића и пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К. бр. 50/21 од 02.06.2023. године је преиначена само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Јагодини окривљеног за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 1

године, док су у преосталом делу жалба окривљеног и његових бранилаца као и жалба Основног јавног тужиоца у Деспотовцу одбијене као неосноване и пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног, адвокат Михајло Бакрач и адвокат Милош Цвијић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе, као и да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, те нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводе да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу, а као незаконит доказ браниоци означавају записник о испитивању сведока ББ од 18.07.2019. године и записник о испитивању сведока оштећене малолетне ВВ од 18.07.2019. године.

По питању записника о испитивању сведока ББ од 18.07.2019. године бранилац наводи да је исти испитан пред јавним тужицем, а јавни тужилац није упутио позив окривљеном и браниоцима за присуствовање испитивању наведеног сведока, те је предузео испитивање иако није постојало ни претходно одобрење судије за претходни поступак из члана 300. ЗКП. Ови наводи су били и предмет оцене другостепеног суда о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 3, пасус 1 образложења другостепене пресуде на које овај суд упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Иако браниоци наводе да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и при том означавају као незаконит доказ исказ оштећене ВВ. Браниоци суштински својим наводима оспоравају записник о исказу ове оштећене на тај начин што оспоравају разлоге суда у погледу релативизације овог доказа на који начин указују на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, Врховни суд указује да повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји само када се пресуда заснива на незаконитом доказу а из самог захтева за заштиту

законитости произилази да се пресуда не заснива на исказу оштећене ВВ јер је записник о испитивању оштећеног издвојен из списка предмета.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је у овом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховни суд оценио као недозвољен.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоци наводе да је побијаним пресудама учињена и повреда члана 33. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода са пратећим Протоколима.

Међутим, када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се према одредби члана 484. ЗКП уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а која је зајемчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним Протоколима.

Имајући у виду да у конкретном случају подносиоци захтева за заштиту законитости уз захтев нису доставили одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног, то је Врховни суд у том делу на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев одбио као неоснован, док је у преосталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**